

Hoe het begon

VERHAAL

De schepping

Eerst was alles helemaal donker. Er was geen licht.

God zei: 'Er moet licht zijn.' En er kwam licht. Zo werd het dag en nacht.

Dat was mooi. Dat was de eerste dag.

Maar God zei: 'Er moet ook verschil zijn tussen water en lucht.' God zei: 'Er moet een hemel zijn, die houdt water en lucht apart.' God keek en het was goed. Dat gebeurde op de tweede dag.

Op de derde dag keek God naar de lucht en het water en hij zei: 'Er moet ook land komen met bomen, planten en bloemen.' Zo gebeurde het op de derde dag. God keek er naar en zag dat het goed was.

Na de derde dag kwam de vierde dag. Op die dag maakte God twee grote lampen voor aan de hemel.

Hij maakte een grote voor de dag en een kleine voor de nacht. De dagen konden nu worden geteld.

God zag dat het goed was.

Op de vijfde dag wilde God dat de zee vol met zwemmende dieren zou zijn en de lucht vol met dieren die kunnen vliegen. Zo gebeurde het. God keek naar de zee en de lucht en zag dat het goed was.

God maakte dieren die kunnen lopen en kruipen op de zesde dag. Maar dat was niet alles want God maakte op die dag ook de mens. 'Hij moet op mij lijken,' zei God en zo gebeurde het. De mens moest goed op alle dieren en de wereld passen. God keek naar de dieren en de mens en hij zag dat het goed was.

Op de zevende dag was God moe en rustte hij uit. Hij keek en genoot er van want alles was zo goed.

En toen kwam Eva

Na de zevende dag zei God: 'De mens moet niet alleen zijn.' Daarom maakte hij een tweede mens, een vrouw. Hij noemde de mens Adam en Adam noemde de vrouw Eva.

Ze woonden bij alle dieren op de aarde. Alles was zo mooi. Ze woonden in het paradijs, een soort tuin vol bomen met lekkere vruchten waar ze van konden eten. Maar God had gezegd: 'Van die ene boom in het midden mag je niet eten.' Als ze dat deden moesten ze de tuin uit en mochten nooit meer terugkomen. In die ene boom woonde een slang die kon praten. Hij zei tegen Eva: 'Je moet gewoon wel van die boom eten. Kijk nou hoe lekker de vruchten zijn!' Eva deed het, ze nam een hapje en gaf Adam ook een hapje. Meteen kregen ze spijt. Oh, wat zou God zeggen. Ze verstopten zich tussen de struiken. Nu kan God ons niet zien, dachten ze.

En toen moesten ze weg uit het paradijs

God zag wat Adam en Eva hadden gedaan. Hij was heel verdrietig. Hij zei: 'Ik heb het gezegd. Nu moeten jullie dus weg uit het paradijs. Buiten het paradijs moeten jullie zelf voor je eten zorgen en dat is niet makkelijk. Buiten het paradijs heb je soms pijn en verdriet. Het is ook niet altijd veilig.'

God maakte kleren voor Adam en Eva van dierenhuiden. Die hadden ze buiten het paradijs nodig. Daarna stuurde God Adam en Eva weg uit het paradijs.

En toen werden Kaïn en Abel geboren.

Eva en Adam kregen twee zonen. Ze noemden ze Kaïn en Abel. Kaïn was de oudste. Ze moesten net als Adam en Eva voor hun eten zorgen. Kaïn verbouwde groente en graan. Abel had schapen en geiten.

Om God te bedanken wilden ze iets aan God geven. Kaïn gaf een beetje graan en Abel koos het mooiste lammetje. Kaïn keek naar het lammetje en dacht: God is vast veel blijer met het offer van Abel dan met dat van mij. Hij werd jaloers en boos. Hij wilde dat hij geen broer meer had.

Hij werd heel kwaad van binnen en bedacht een plan. Hij vroeg of Abel mee ging wandelen. Toen niemand het zag, begon Kaïn heel hard te slaan. Hij sloeg hem dood. God zag alles. Hij vroeg aan Kaïn: 'Waar is je broer?' Kaïn begon te liegen. Hij zei: 'Ik weet het niet.' God stuurde Kaïn ver weg maar zorgde er wel voor dat niemand hem kwaad zou doen.

**HOUVAST
OP SCHOOL**

En toen vroeg God Noach om een ark bouwen.

Er kwamen steeds meer mensen op de aarde. Heel veel mensen deden slechte dingen. Het ging zo anders dan God bedoeld had. Daarom besloot God dat hij de aarde moest schoonwassen. Hij wilde opnieuw beginnen. Niet iedereen deed slechte dingen. Noach was een goede man. God vroeg hem een ark te bouwen. Een grote boot, zo groot dat een mannetje en een vrouwtje van alle dieren die op aarde leefden in de boot zouden passen. Noach begon te bouwen. Van alle dieren van de aarde kwamen een mannetje en een vrouwtje naar de boot. Noach deed de deuren open en alle dieren gingen naar binnen. Ook de vrouw, de zonen en de vrouwen van de zonen van Noach gingen in de ark. Het begon heel hard te regenen. Het water kwam hoger en hoger en de boot begon te drijven. Het regende 40 dagen en nachten. Toen stopte de regen en het land werd langzaam droog. De dieren konden weer naar buiten. Noach bedankte God dat de aarde weer droog was. Maar God zei: 'Dit doe ik nooit meer. Dat beloof ik en dat kun je zien, elke keer als je een regenboog ziet.' En aan de hemel verscheen een boog met de prachtigste kleuren.

En toen bouwden de mensen een toren

Er kwamen weer steeds meer mensen op de aarde. Ze bouwden overal dorpen en steden. In een stad bouwden de mensen een toren die zo hoog moest worden als de hemel. Zij wilden de hoogste toren bouwen omdat ze graag heel belangrijk wilden worden, nog belangrijker dan God. Toen God dat hoorde, dacht hij gelijk: daar moet ik iets aan doen. Maar hij had beloofd dat hij de mensen en de dieren niet meer in gevaar zou brengen. Hij bedacht iets anders. De bouwers waren aan het werk. 'Hé,' riep een bouwer, 'breng me even een paar stenen.' De man naar wie hij riep keek hem heel raar aan. 'Wat zeg je? Ik versta er niks van!' Niemand kon elkaar meer verstaan. De mensen konden niet meer samenwerken en de toren kwam nooit af. De mensen gingen alle richtingen op en verspreiden zich over de aarde. Ze vertelden iedereen over wat er gebeurd was bij de toren van Babel.

En toen riep God Abraham

Abraham was een goede man. God dacht: ik kies Abraham als vader van de familie van alle mensen. Als we met hem beginnen, zal het goed komen. God zei tegen Abraham: 'Je moet alles achterlaten en met je vrouw Sarah op reis gaan naar het land dat ik je zal wijzen.' Dat deed Abraham. Hij liet alles achter en trok met Sarah langs de grote rivieren naar Haran. Daar woonde zijn neef Lot. Lot besloot om met Abram mee te gaan, de woestijn door, naar Kanaän. Dat was het land dat God voor Abraham had uitgezocht om te gaan wonen.

En toen kregen de herders van Abraham en Lot ruzie

Het begon heel goed in Kanaän. Er kwamen steeds meer lammetjes bij de schapen en ook werden er steeds meer kinderen geboren. Maar toch ging het niet goed. Er was niet voldoende grond om alle geiten en schapen te laten eten. De herders van Abram kregen ruzie met de herders van Lot. Abraham dacht: er mag geen ruzie zijn. We gaan het oplossen. Abraham zei tegen Lot: 'We gaan delen. Jij mag kiezen waar jij wil wonen.' Lot koos voor het stuk dat er heel groen uitzag. Abraham bleef waar hij was. God zei: 'Jij wordt de vader van de hele mensenfamilie. Jij krijgt kinderen en die kinderen krijgen weer kinderen en zo gaat het door totdat er net zoveel zijn als zandkorrels op de aarde.'

HOUVAST
OP SCHOOL

Tot hier hoorden wij vorig schooljaar de verhalen over het begin van God en de mensen.

Dit jaar horen we hoe het verder zal gaan met Abraham en Sarah.

God zegt dat hij de vader van de hele mensenfamilie zal worden. Maar Abraham en Sarah zijn al erg oud en ze hebben nog steeds geen kinderen. Hoe zal dat aflopen? Beloftes van God komen altijd uit maar hoe?